

ПОВІДОМЛЕННЯ **про підозру**

місто Харків

«___» лютого 2024 року

Слідчий слідчого відділу УСБУ в Харківській області капітан юстиції Білик Віра Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження №22023220000000774 від 12.06.2023, у зв'язку із наявністю підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Живи́ла Максима Ві́кторовича
(рос. Живило Максима Викторовича),
29.08.1971 року народження, уродженця
м. Лобня Московської області, РФ,
документованого паспортом громадянина
російської федерації серії 4607 №311735,
виданим 01.07.2006 ОВС міста Лобня
Московської області та закордонним
паспортом громадянина Російської
Федерації серії 65 №1918204, виданим
11.03.2016 органом ФМС Росії №999,
зареєстрованого по вул. Будівників (рос.
Строителей), 7 кв. 7, м. Лобня Московської
області, РФ, який займає посаду в 9
управлінні департаменту оперативної
інформації 5 служби фсб рф, місце
знаходження якого на даний час не
встановлено,-

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з

військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Разом з тим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-

11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Так, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що Високі Договірні Сторони зобов'язуються дотримуватися та забезпечувати дотримання цієї Конвенції за всіх обставин.

Згідно ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; d) засудження та

застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно з ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведінку своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведіння з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно зі ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведіння, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні

травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Додаткового протоколу I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом — Додаткового протоколу I) передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Згідно з ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів — фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю,

зокрема принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Одразу після оголошення 24.02.2022 Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», російські війська перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області, розпочалися обстріли військовослужбовцями ЗС РФ та учасниками незаконних збройних формувань цивільних об'єктів та цивільного населення на території Харківської області.

У подальшому значна кількість військовослужбовців ЗС РФ разом з учасниками незаконних збройних формувань у складі визначених підрозділів ЗС РФ пересувалися територією Харківської області як в напрямку адміністративних кордонів області, так і в зворотному – у бік російсько-українського кордону.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області та здійсненням обстрілів населених пунктів, у тому числі з ракетно-артилерійського озброєння та із застосуванням авіації, військовослужбовці ЗС РФ з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування чи тимчасове захоплення ряду населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах області блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території та ймовірну оборону від наступу військовослужбовців Збройних Сил України.

Так, у лютому 2022 року ЗС РФ та інші військові формування РФ незаконно окупували територію Чугуївського району Харківської області, зокрема і Вовчанську територіальну громаду.

Маючи повний контроль над вказаними населеними пунктом, військовослужбовці ЗС РФ переконались, що на території населеного пункту проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також, що на території міста та поза його межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Крім того, представниками ЗС та інших державних органів РФ взято під контроль будівлі і споруди, що забезпечують діяльність органів державної влади України з метою перешкоджання їх нормальній роботі.

Таким чином, територія м. Вовчанська Чугуївського району Харківської області разом із місцевим цивільним населенням була підконтрольною військовослужбовцям ЗС РФ.

Для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади, насильного примушування до співпраці з її представниками та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі у м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області представниками влади РФ залучено

працівників 9 управління департаменту оперативної інформації 5 служби фсб рф.

Реалізуючи політику держави-агресора щодо широкомасштабних нападів на місцевих мешканців, зокрема й колишніх та діючих працівників правоохоронних органів, представників органів місцевого самоврядування, що не перебували при виконанні своїх професійних обов'язків та які не згодні з діями окупаційної влади, спрямованими на відокремлення Харківської області від України та приєднання її територій до складу РФ, в порушення ст.ст. 3, 28, 68 Конституції України, ст.ст. 1, 2, 3, 4, 6, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ст.ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I, упродовж 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області посадовець 9 управління департаменту оперативної інформації 5 служби фсб рф Живилю Максим Вікторович за попередньою змовою з іншими невстановленими у ході досудового розслідування представниками збройних формувань рф, маючи умисел на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі жорстокого поводження з цивільним населенням, незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, із застосуванням фізичної сили, затримували (нелегально ув'язнювали) потерпілих, після чого під примусом та погрожуючи позбавленням життя, останніх та їх рідних, привозили до спеціально облаштованої катівні у будівлі прокуратури, розташованої за адресою: Харківська область, Чугуївський район, м. Вовчанськ, вул. Торгова, 2, де із застосуванням фізичного насильства, погроз позбавлення життя та катування, допитували, примушуючи змінювати проукраїнську позицію, надавати дані про інших проукраїнські налаштованих громадян, військовослужбовців, учасників АТО, правоохоронців тощо.

Живилю М.В. в порушення вимог ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I та ст. ст. 3, 27, 31-32, 41-43, 147 Конвенції, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання із застосуванням тортур та катувань, 10.04.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) нелегально ув'язнив та в подальшому незаконно утримував потерпілого Кузнецова Андрія Анатолійовича, 23.01.1984 року народження, одночасно застосовуючи до останнього тортури та катування.

Так, Живилю М.В., разом з невстановленими в ході досудового розслідування представниками збройних формувань рф у кількості 10 осіб 10.04.2022, близько 12:00 год., перебуваючи поряд з будинком

вул. Тихий Бір, м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, де мешкав Кузнецов А.А., зупинили останнього, який на той час повертався до дому на власному автомобілі "Shkoda Rapid" д.н.з. АХ1787КС. Виконуючи пред'явлену вимогу Кузнецов А.А. надав вказаним особам власні документи про особу, технічний паспорт на авто та документи на право керування автотранспортом.

В подальшому після його особистого обшуку, з демонстрацією автоматичної зброї і погрозами вчинити його розстріл Живило А.А. та інші присутні представники окупаційних військ рф наказали Кузнецову А.А. рухатись на власному вказаному автомобілі за повідомленим маршрутом з одночасним його супроводженням двома озброєними особами у військовій формі рф.

Прибувши до приміщення прокуратури у місті Вовчанську за адресою: вул. Торгова, 2 в одному з кабінетів, з метою пригнічення волі та запобігання можливому спротиву з боку Кузнецова А.А. невстановлені особи у військовій формі рф одягнули йому на голову шапку, розвернули її до губ і обмотали скотчем довкола голови, руки також обмотали скотчем, посадили на стілець, руки завели за спину та прикріпили до мочок вух дроти.

Після цього Живило М.В., достовірно знаючи, що Кузнецов А.А. є цивільною особою, діючи з умислом, направленим на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, зокрема положення ст. ст. 27, 31-32, 41-43, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949 разом з іншими військовослужбовцями ЗС РФ, з мотивів національної нетерпимості, порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, за участі невстановлених досудовим розслідуванням осіб з числа збройних формувань рф, з метою отримання інформації задля підтвердження їх припущень про, нібито, співпрацю потерпілого, з військовими Збройних Сил України, відомостей про місця розташування військовослужбовців та військової техніки військ РФ, приналежності до ДРГ, перебування на службі в українських спецпідрозділах, місцях дислокації українських військових, особисто та надаючи вказівки забезпечив застосування через дроти, прикріплені до мочок вух Кузнецова А.А. електричного струму, спричиняючи потерпілому фізичні та психічні страждання.

В той же час, Живило М.В. надав вказівки невстановленим військовослужбовцям продовжувати застосовувати катування шляхом побиття, на виконання яких Кузнецову А.А. наносили удари кулаками по голові, тулубі і іншим частинам тіла по чергово із катуванням електричним струмом.

Дані катування застосовувались Живилом М.В. особисто і за його вказівкою до Кузнецова А.А. протягом трьох – чотирьох годин.

В подальшому Живило М.В., діючи у змові з іншими невстановленими органом досудового представниками збройних формувань рф, протиправно,

всупереч волі Кузнецова А.А., без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, незаконно утримували останнього у підвальному приміщенні прокуратури за вказаною адресою, що спричиняло потерпілому фізичного болю та моральних страждань.

Через декілька днів після вказаного допиту (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), потерпілого знову, попередньо одягнувши на його голову шапку, обмотавши скотчем голову по колу та руки за спиною, невстановлені особи з числа збройних формувань рф доставили у один з кабінетів на другому поверсі будівлі прокуратури за вказаною адресою.

В той же час, Живило М.В., за попередньою змовою з іншими невстановленими представниками збройних формувань рф, діючи з умислом, направленим на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи вказані норми міжнародного гуманітарного права, з метою отримання інформації задля підтвердження їх припущень про, нібито, співпрацю Кузнецова А.А. з військовими Збройних Сил України, співпраці з СБУ особисто та надаючи вказівки іншим військовим рф, стосовно вказаних питань, застосовували заходи фізичного примусу, наносячи удари кулаками по голові, прикладом зброї по грудній клітині та передпліччю Кузнецова А.А.

Після чого Живило М.В., діючи у змові з іншими невстановленими органом досудового розслідування представниками збройних формувань рф, знов протиправно, всупереч волі Кузнецова А.А., без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, незаконно утримували останнього у підвальному приміщенні прокуратури за вказаною адресою, що спричиняло потерпілому фізичного болю та моральних страждань.

Через декілька днів (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено) після другого допиту, потерпілого його знову в супроводі двох невстановлених військових рф, одягнувши при цьому на голову шапку, обмотавши скотчем, руки за спину, забрали на допит в одне з приміщень прокуратури на 2 поверсі.

У той час, Живило М.В., за попередньою змовою групою невстановлених представників збройних формувань рф, діючи з умислом, направленим на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи вказані вище норми міжнародного гуманітарного права, з метою отримання інформації за для підтвердження їх припущень про, нібито, співпрацю з військовими Збройних Сил України, співпраці з СБУ особисто та надаючи вказівки іншим, посадили потерпілого Кузнецова А.А. на стілець, зафіксували руки за спиною, до живота прикріпили палицю, наказали відкрити ротovu порожнину, на що потерпілий відмовився. В подальшому всупереч волі Кузнецова А.А., із застосуванням фізичної сили, невстановлені особи за вказівкою Живи́ла М.В., в присутності останнього, потерпілому силоміць, спричиняючи фізичний біль розкрили рота, вставили проміж щелепами металевий предмет, унеможливлуючи стиснення щелепи, колючим предметом декілька разів прокололи губи та ясна, пиляли

напилком зуби. Також в той час, почергово із застосуванням ударів руками і прикладами зброї по голові та інших ділянках тіла, катування напилком і невстановленим гострим предметом, почергово продовжували допитувати потерпілого, намагаючись отримати позитивні відповіді на питання вказаного вище характеру.

Загалом, окрім застосування катувань, Живило М.В. особисто та шляхом надання вказівок невстановленим у ході досудового розслідування представникам збройних формувань рф забезпечив незаконне утримання Кузнєцова А.А. протягом 86 діб в період з 10.04.2022 по 05.07.2022 у підвальному приміщенні прокуратури за вказаною адресою, яке в холодну пору року не опалювалося, без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, що протягом вказаного тривалого терміну спричиняло потерпілому фізичного болю та моральних страждань.

Внаслідок вказаних дій, відповідно до висновку судово – медичного експерта у потерпілого виявлені тілесні ушкодження у вигляді щелепно – лицьової травми у вигляді рухливості зубів верхніх та нижніх різців за рахунок порушення їх зв'язочного апарату, з наявністю рваних ран та синців в ділянці ясен, сколів емалі, а також синців у ділянці м'яких тканин губ, носо- губних складок. Дана травма в своєму перебігу ускладнилось розвитком гострого гінгівіту (запалення ясен). За ступенем тяжкості встановлена щелепно – лицьова травма, враховуючи її звичайний клінічний перебіг, не є небезпечною для життя в момент заподіяння та належить до легких тілесних ушкоджень, що спричинили за собою короточасний розлад здоров'я.

Також згідно висновку комплексної судової психолого-психіатричної експертизи дії російських військових та учасників, пов'язаних з ними незаконних збройних формувань стосовно Кузнєцова А.А. у період часу з 10.04.2022 по 05.07.2022 носили для нього характер екстремальної стресової взаємодії (різко порушили звичну адекватну життєдіяльність, несли загрозу життю та здоров'ю, загрожували руйнуванням внутрішніх мотивотворних чинників та основних життєвих потреб, згідно з ієрархією його світоуявлення) в результаті чого у Кузнєцова А.А. актуалізувалися помірно виражені негативні емоційні переживання, перебування в стані напруги та тривожних очікувань, відчуття безпорадності, значний фізичний дискомфорт (сильні больові відчуття, рухові обмеження), які в подальшому проявились у відгородженості, апатії, байдужості. Застосування фізичного та психологічного насильства, нелюдських умов утримання у період часу з 10.04.2022 по 05.07.2022 носили для Кузнєцова А.А. психотравмувальний характер та спричинили страждання (моральна шкода), їх наслідки постали для нього помірно інтенсивно та тривало психотравмуючими, обумовили негативні зміни фізично, психоемоційної та соціальної сфер його особистості, обмежили його соціальне функціонування та погіршили якість життя.

Отже Живило М.В., спільно з невстановленими представниками збройних формувань рф вчинив жорстоке поводження з цивільною особою –

Кузнецовим А.А., що виражалось у нелюдському поводженні (утримання у підвальному приміщенні, непристосованому до тривалого перебування осіб в антисанітарних умовах, позбавлення їжі та води, сну), завданні сильних фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) та психологічних страждань, тобто у вчиненні катування останнього; а також вчинив інші порушення законів та звичаїв війни, які полягали у нелегальному ув'язненні цивільної особи, яка перебуває під захистом, чим грубо порушив ст. ст. 27, 31, 32, 41-43, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року

Таким чином, громадянин рф Живило Максим Вікторович, 29.08.1971 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

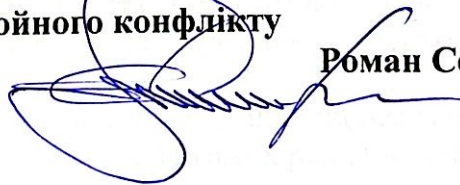
Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції

Віра Олександрівна БІЛИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні-
заступник начальника відділу
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
обласної прокуратури

Роман Сергійович ДОЗОРЕЦЬ